

dosar nr. 2rac-277/2019

prima instanță, Judecătoria Anenii-Noi, sediul central, judecător: (M. Chiperi)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (I. Secrieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

Î N C H E I E R E

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Societății pe Acțiuni „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 28 aprilie 2017, SRL „Lorinela Grup”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlcă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Lorinela Grup” a indicat că la 17 septembrie 2012, în calitate de subantreprenor, a încheiat cu pârâta SA „Crioconstrucția”, în calitate de antreprenor general, contractul de subantrepriză nr. 555, prin care s-a obligat să execute lucrări de construcție la grădinița de copii din satul Cruglic, raionul Criuleni, executând lucrări în valoare de 890 177, 61 lei, fapt confirmat prin factura fiscală seria FU nr. 3161780 din data de 27 decembrie 2012 și procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate, contrasemnate de pârâta SA „Crioconstrucția”.

Reclamanta SRL „Lorinela-Grup” a menționat că pârâta a achitat în mai multe tranșe suma de 305 424 lei, restanța constituind suma de 584 753, 61 lei, fapt expus și în actul de verificare a decontărilor, datorie ce nu a fost stinsă. Susține reclamanta că a aflat despre dreptul său încălcat la 17 februarie 2013, astfel consideră că din această dată a început să curgă primul termen de prescripție extinctivă.

Reclamanta SRL „Lorinela Grup” a mai indicat că la 05 decembrie 2013 pîrîta i-a furnizat nisip-prundiș și a prestat servicii auto în sumă totală de 5573 lei, eliberînd în acest sens factura fiscală seria JJ nr. 1567236 din 05 decembrie 2013, sumă pe care reclamanta a trecut-o în contul stingerii datoriei pîrîtei prin compensare și, astfel, la 05 decembrie 2013 pîrîta ar fi efectuat o acțiune de livrare a serviciilor în contul datoriei și de recunoaștere a datoriei față de reclamantă, iar termenul de prescripție extinctivă s-a întrerupt în temeiul art. 277 alin. (1) lit.b) Cod civil, începînd să curgă un nou termen de prescripție extinctivă din data de 06 decembrie 2013.

Reclamanta SRL „Lorinela Grup” a declarat că acțiunea sa împotriva pîrîtei SA „Crioconstrucția”, depusă la 20 iulie 2015, a fost scoasă de pe rol prin încheierea din 27 iunie 2016 a Judecătorei Criuleni în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă, din motivul nerespectării procedurii prealabile de soluționare a litigiului, încheiere menținută prin decizia din 19 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și consideră că termenul în interiorul căruia acțiunea s-a aflat pe rolul instanțelor le judecată, din 20 iulie 2015 pînă la 19 decembrie 2016, nu se include în termenul de prescripție, întrucît conform art. 278 Cod civil, dacă instanța judecătorească a scos cererea de pe rol, cursul prescripției extinctive ce a început pînă la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere. Cu trimitere la art. 619 și art. 624 Cod civil, reclamanta considera că pîrîta urmează să-i achite și penalitatea și dobînda de întîrziere aferentă datoriei formate.

Reclamanta SRL „Lorinela Grup” a solicitat încasarea din contul SA „Crioconstrucția” în beneficiul său a datoriei în sumă de 584 753 lei, a penalității în sumă de 89017 lei și a dobînzii de întîrziere în sumă de 444 268 lei, iar în total suma de 1 118 038 lei.

Prin hotărîrea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Anenii-Noi, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Lorinela Grup” împotriva SA „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere, ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Lorinela Grup”, reprezentată de avocatul Ilie Gîlcă și s-a menținut hotărîrea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Anenii-Noi în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Lorinela Grup” împotriva SA „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a dobînzii de întîrziere.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prin contractul de subantrepriză nr.555 din 17 septembrie 2012, încheiat cu intimata, apelanta s-a obligat să efectueze lucrări de construcție la grădinița de copii din satul Cruglic, r-nul Criuleni, acestea fiind executate, potrivit procesului-verbal de recepție a lucrărilor executate, pînă în noiembrie 2012, valoarea acestora constituind 890177,61 lei, potrivit facturii fiscale seria FU nr. 3161780 din 27 decembrie 2012. Potrivit actului de verificare a decontărilor întocmit de apelantă conform situației din 27 iunie 2016, intimata înregistrează o restanță față de apelantă în sumă de 584753,61 lei, ultima achitare avînd loc la 08 februarie 2013. La 07 februarie 2013 apelanta a remis în adresa intimatei o somație de plată a sumei sus-indicate, acordîndu-i în acest sens un termen de 3 zile pentru achitarea datoriei, care a fost recepționată de intimată la 14 februarie 2013, aceasta rămînînd fără răspuns. La 05 decembrie 2013 intimata a furnizat apelantei nisip-prundiș și a prestat servicii de

transport auto în sumă totală de 5573 lei, eliberînd în acest sens factura fiscală seria JJ nr. 1567236 din 05 decembrie 2013, sumă ce a fost atribuită de apelantă la stingerea pretensei datorii a intimatei, prin compensare.

Instanța de apel a constatat că la 20 iulie 2015 SRL „Lorinela Grup” s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 584 753, 61 lei și a penalității și dobînzii de întîrziere aferente, iar prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 27 iunie 2016 cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol în temeiul art. 267 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, din motivul nerespectării procedurii prealabile, aceasta fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016.

Instanța de apel a reținut că în temeiul art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. În conformitate cu art. 268 lit. a) Cod civil, se prescriu în termen de 6 luni acțiunile privind încasarea penalității.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 271 Cod civil, conform cărora acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. în apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În conformitate cu art. 272 alin. (2) Cod civil, dacă legea prevede altfel, prescripția începe să curgă de la data cînd obligația devine exigibilă, iar în cazul obligației de a nu face, de la data încălcării acesteia. în cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de o condiție suspensivă, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiției.

În conformitate cu art. 277 alin.(1) și (2) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe: în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit, în cazul în care debitorul săvîrșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În conformitate cu art. 278 Cod civil statuează că dacă instanța judecătorească a scos cererea de pe rol, cursul prescripției extinctive care a început pînă la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere.

Dispozițiile art. 279 alin. (1) și (2) Cod civil prevăd că în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărut.

În baza art. 283 Cod civil, odată cu dreptul principal, se prescrie și dreptul la prestațiile suplimentare legate de dreptul principal, chiar și atunci cînd termenul de prescripție special pentru acest drept nu a început să curgă. Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

Raportînd dispozițiile normelor citate supra la circumstanțele speței, prin prisma invocării de către intimată a expirării termenului de prescripție, dat fiind că potrivit pct. 2.3 al contractului sus-îndicat, intimata și-a asumat obligația să achite

integral valoarea lucrărilor efectuate de apelantă după semnarea procesului-verbal după îndeplinirea lucrărilor contractate, instanța de apel conchide că termenul de prescripție expira în cazul dat la 28 decembrie 2015, după expirarea a 3 ani de la semnarea de către părți a procesului-verbal de recepție a lucrărilor și a facturii fiscale din 27 decembrie 2012.

Totodată, instanța de apel a apreciat că achitățile efectuate de către intimată în perioada 12 decembrie 2012 - 05 decembrie 2013, data compensării datoriei din contul livrărilor efectuate de intimată, împotriva căreia aceasta nu a obiectat constituie acțiuni ce denotă recunoașterea de către intimată a obligației pecuniare față de intimată și, astfel, întreruperea termenului de prescripție conform art. 277 Cod civil și începerea curgerii acestuia din nou. În consecință, instanța de apel a constatat că termenul de prescripție în cazul dat a expirat la 06 decembrie 2016. Prin urmare, dat fiind că acțiunea apelantei a fost depusă în instanță abia la 28 aprilie 2017, respectiv peste 143 de zile de la data expirării termenului de prescripție, instanța de apel constată că pretenția apelantei privind încasarea datoriei, precum și pretențiile aferente privind încasarea penalității și a dobânzilor de întârziere, sunt prescrise, în temeiul normelor citate mai sus.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantei referitoare la faptul că, termenul de prescripție ce a curs în perioada în care acțiunea sa precedentă s-a aflat pe rolul instanțelor de judecată pînă la scoaterea acesteia de pe rol și devenirii irevocabile a încheierii respective, nu se include în termenul de prescripție or, din prevederile art. 278 Cod civil reiese că în cazul scoaterii cererii de pe rol, cursul prescripției extinctive care a început pînă la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere. Prin urmare, din conținutul acestei norme reiese că termenul de prescripție continuă să curgă fără întrerupere din data în care acțiunea scoasă de pe rol a fost depusă în instanță.

Instanța de apel a reținut ca fiind nefondate trimiterile apelantei la dispozițiile art. 277 Cod civil, deoarece potrivit acestei norme, intentarea unei acțiuni în instanță constituie temei de întrerupere a termenului de prescripție doar dacă aceasta este intentată în modul stabilit și, respectiv, este finalizată cu emiterea unei hotărîri judecătorești. În speță, însă, acțiunea precedentă a apelantei a fost scoasă de pe rol pe motivul nerespectării de către aceasta a căii extrajudiciare de soluționare a litigiului, aspect imputabil exclusiv apelantei în condițiile în care instanțele emitente a hotărîrilor judecătorești în pricina precedentă au constatat că condiția respectării căii prealabile, extrajudiciare de soluționare a litigiului era stabilită de contractul părților, astfel încît este cert că apelanta cunoștea despre acest fapt. Această concluzie este făcută în condițiile în care combate aserțiunile apelantei referitoare la faptul că reprezentantul intimatei a dat dovadă de dol și re-credință, invocând temeiul de scoatere a acțiunii de pe rol după o perioadă considerabilă, deoarece potrivit clauzelor contractului sus-indicat și dispozițiilor art. 167 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă care instituie obligația probării faptului respectării căii prealabile în sarcina reclamantului, iar neexercitarea acestei obligații instituie aplicarea sancțiunii procedurale corespunzătoare, în cazul dat prevăzută de art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă.

Instanța de apel consideră că sunt irelevante trimiterile apelantei la dispozițiile Codului de procedură civilă în redacția în vigoare din 01 iunie 2018, inclusiv în contextul în care dispozițiile Codului de procedură civilă nu produc efecte retroactive, conform art. 3 alin. (3) Cod de procedură civilă, iar prin prisma art. 6

Cod civil, instanța apreciază ca fiind nefondate trimiterile apelantei la redacția art. 278 Cod civil, în vigoare din 01 martie 2019.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantei referitoare la nerepunerea de către prima instanță a acesteia în termenul de prescripție, deoarece apelanta nu a solicitat instanței repunerea în acest termen, iar potrivit art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța nu este îndreptățită să depășească limitele solicitărilor reclamantei.

Instanța de apel a reținut ca fiind nefondate argumentele apelantei referitoare la faptul că art. 279 Cod civil nu instituie o astfel de condiție, având în vedere și faptul că potrivit art. 116 alin. (3) Cod de procedură civilă, repunerea în termen are loc la cererea părții.

Concomitent, instanța de apel a apreciat că sunt nefondate pentru motivele expuse supra, argumentele apelantei referitoare la faptul prezentării probelor ce dovedesc omiterea întemeiată a termenului de prescripție, deoarece potrivit art. 116 alin. (3) CPC și art. 279 alin. (2) Cod civil, repunerea în termen este posibilă, pe lângă cerința de dovedire a imposibilității obiective de a depune cererea de chemare în judecată în termen în instanță, și condiția ca această acțiune să fie realizată în termen de 30 de zile, calculat din ziua în care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție. În cazul dat, în ipoteza apelantei, aceasta a omis termenul de prescripție pe motivul examinării cauzei precedente, finalizate cu scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, încheierea respectivă a instanței judecătorești devenind irevocabilă la 19 decembrie 2016, dată la care se prezumă că recurenta a aflat sau trebuia să cunoască încetarea motivelor pe care le invocă ca fiind justificative în vederea depășirii termenului de prescripție. Prin urmare, apelanta urma să înainteze acțiunea în instanță pînă la 18 ianuarie 2017, inclusiv, pentru a putea cere repunerea în termen, acțiune ce nu a fost realizată de către apelantă, acțiunea acesteia fiind depusă în instanță la 28 aprilie 2017. Subsecvent, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate trimiterile apelantei la comentariul Codului civil și la avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4ac-7/14 din 14 aprilie 2014.

Instanța de apel consideră că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelantă sunt neîntemeiate, fiind combătute integral prin constatările relatate supra, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 13 mai 2019, SRL „Lorinela-Grup” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărârii privind încasarea din contul SA „Crioconstrucția” în beneficiul său a datoriei în sumă de 584 753 lei, a penalității în sumă de 89017 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 444 268 lei, iar în total suma de 1 118 038 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta SRL „Lorinela-Grup” a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea

dreptul să participe la judecarea ei. Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurenta SRL „Lorinela-Grup” a menționat că instanțele judecătorești inferioare, prin refuzul de a examina fondul cauzei și respingerea acțiunii ca fiind tardivă, au încălcat dreptul recurentei SRL “Lorinela Grup” la accesul liber la justiție, deoarece au ignorat argumentele recurente referitor la netardivitatea acțiunii și au dat o interpretare greșită prevederilor art. 278 Cod civil, aplicând în speță eronat această prevedere legală.

Recurenta SRL „Lorinela-Grup” a invocat prevederile art. art. 267, 272, 277 Cod civil în redacția legii vechi, în care este indicat că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acțiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria. După întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extinctivă.

Recurenta a mai menționat că atît prima instanță cît și instanța de apel, corect au stabilit data începerii curgerii termenului de prescripție extinctivă și anume termenul de prescripție extinctivă a început să curgă la data de 05 decembrie 2013, atunci cînd pîrîta SA „Crioc construcția” a efectuat o acțiune de livrare a serviciilor în contul datoriei de recunoaștere a datoriei față de SRL „Lorinela Grup”, iar termenul de prescripție extinctivă s-a întrerupt în temeiul art. 277 alin. (1) lit.b) Cod civil, începînd să curgă un nou termen de prescripție extinctivă din data de 06 decembrie 2013.

Recurenta SRL „Lorinela Grup” a invocat că la 20 iulie 2015, SRL „Lorinela Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Crioc construcția” cu privire la încasarea datoriei. Prin încheierea judecătoria Criuleni din 21 iulie 2015 acțiunea respectivă a fost acceptată, iar cauza a fost numită spre examinare. Prin încheierea judecătoria Criuleni din 27 iunie 2016, în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă, s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată, din motivul nerespectării procedurii prealabile de soluționare a litigiului. Această încheiere a fost contestată în termenul prevăzut de lege, iar prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, s-a respins recursul și s-a menținut încheierea primei instanțe. Astfel, termenul în interiorul căruia acțiunea civilă s-a aflat pe rolul instanțelor de judecată și anume judecătoria Criuleni și Curtea de Apel Chișinău 20 iulie 2015 - 19 decembrie 2016, nu poate fi în nici un caz inclus în termenul de prescripție, deoarece conform art. 278 Cod civil, dacă instanța judecătorească a scos cererea de pe rol, cursul prescripției extinctive care a început pînă la intentarea acțiunii continuă fără întrerupere.

Recurenta a menționat că interpretarea pe care au dat-o primele două instanțe, precum că termenul în interiorul căruia s-a aflat acțiunea pe rol urmează a fi inclus

în termenul de prescripție extinctivă, este o interpretare abuzivă a legii și are ca efect incontestabil îngrădirea dreptului la un proces echitabil a reclamantei SRL “Lorinela Grup”, deoarece prima acțiune a fost acceptată fără rezerve de către instanța de judecată spre examinare, iar doar după un an de derulare a procesului, reprezentantul pârâtei exercitându-și drepturile procesuale cu rea-credință a solicitat scoaterea cererii de pe rol.

Recurenta a mai menționat că la 07 februarie 2013 apelanta a remis în adresa intimătei o somație de plată a sumei sus-indicate, acordându-i în acest sens un termen de 3 zile pentru achitarea datoriei, recepționată de intimată la 14 februarie 2013, aceasta rămânând fără răspuns. Constatarea respectivă a instanței de apel este una corectă, care rezultă din materialele cauzei, or într-adevăr la dosar este anexată această somație și este anexat și avizul de recepție a acestei somații, din care rezultă că SRL “Lorinela Grup” încă în luna februarie a anului 2013 a respectat calea prealabilă de soluționare a litigiului și nu mai trebuia ulterior să mai someze pîrîtul, constatare care de fapt răstoarnă în mod incontestabil constatările anterioare a instanțelor de judecată, care au scos de pe rol prima acțiune a SRL “Lorinela Grup”.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 28 februarie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 2304 (f.d. 52, vol.II), însă dovada recepționării deciziei la materialele cauzei lipsește. Totodată, recurenta a invocat în cererea de recurs că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel care a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 11 martie 2019. (f.d. 64, vol. II)

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SRL „Lorinela Grup”, la data de 13 mai 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 04 iunie 2019, în adresa intimătei SA “Crioconstrucția” a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Lorinela Grup”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata SA “Crioconstrucția”, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Lorinela Grup”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Lorinela Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Lorinela Grup”, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SRL “Lorinela Grup”, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Lorinela Grup”.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Societății pe Acțiuni „Crioconstrucția” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a dobânzii de întârziere.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan